

τοῦ εἶχε κάνει ἀπάνω στὸ γάμο του κάποιος φίλος μέσα στὸ καφενεῖο, δὲν τὸ φώναξε νὰ τὰκούση ὅλη ἡ παρέα πὼς «μήτε Δεσπότης μήτε Πατριάρχης μποροῦνε νὰ τὸν μποδίσουνε νὰ πάρη τὴν Κατίνα καὶ θὰ παίζουμε στὸ γάμο του δυὸ μουσικὲς, ὅχι μιὰ ;» Ἦξερε κι ὁ φοιτητὴς μαζὶ καλὰ τὸν Ἀντώνη. Ἦξερε πὼς εἶταν ἱκανὸς καὶ τὸ μαγαζί του ἀκόμα νὰ ξεκάνη, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γίνη ὁ γάμος στὸ χωριό, ἐπίσημα καὶ φανερά. Δοκίμασε, μόλα ταῦτα νὰ κατεβάσῃ λίγο τὶς ἀπαίτησες τοῦ πρωτοσύγγελου.

— Τὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ σοῦ κάνω, — τοῦ ἔλεγεν ἐκεῖνος, — εἶναι νὰ κατεβάσουμε τὴν τούρκικη σημαία καὶ νὰ νεβάσουμε γαλλικὰ.

Κατάλαβε ὁ φοιτητὴς πὼς γενναιότερες παραχώρησες δὲν εἶχε νὰ περιμένῃ καὶ δοκίμασε, τότε, νὰ πιτύχῃ κάποιαν εὐκολία στὴν πληρωμή, ρωτώντας ἂν θὰ δεχότανε νὰ τοῦ μετρηθοῦνε τὰ δέκα εἰκοσόφραγκα τώρα καὶ τὰ ρέστα ὕστερ' ἀπὸ τὸ γάμο.

— Τρέχα γύρευε, — φώναξε ὁ πνυσοιολογίατος. Ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὕτω βοήσωμεν.

Ἐφυγε ὁ φοιτητὴς ἀπὸ τὴ Μητρόπολη στέρνοντας στὸ διάβολο καὶ Δεσποτάδες καὶ πρωτοσύγγελους. Τὰ ἔγραψε τοῦ γαμπροῦ, πασκίζοντας νὰ τὸν καταφέρει νὰ κάνῃ τὸ γάμο στὴ Σμύρνη. Καταθύμωτε κι ὁ Ἀντώνης, στὴν ἀρχή, μὲ τὶς ὑπερβολὲς τοῦ πρωτοσύγγελου. Κόντεψε μάλιστα, στὴν πρώτη φούρια, νὰ βάλῃ τὴ μάννα καὶ τὴ φάμιλία τῆς νύφης νὰ ἐτοιμαστοῦνε γιὰ ταξίδι. Ὅστερα τὸ σκέφτηκε, τὸ ξανασκέφτηκε, καὶ ἔγραψε τοῦ φοιτητῆ μαζὶ, στέρνοντας τὰ χρήματα, νὰ «πάρῃ ἀπ' τὸν ἅγιον πρωτοσύγγελο τὸ χαρτί».

Genève 1912

X. ΜΟΛΙΝΟΣ

ΚΕΡΟΚΛΕΦΤΗΣ

(Τοῦ Θεόκριτου)

Μιά μέλισσα τὸν ἔρωτα ἐκέντρωσε στὴ χέρα, ἀπ' τὴν κυψέλη τὸ κερὶ σὰν τὸ ἔκλεπτε μιὰ μέρα. Καὶ τὸ κεντρί, τοῦ ἔπρηξε ὅλα τὰ δάχτυλά του. Πηδώντας ἀπ' τὸν πόνο του, πηγαίνει στὴ μαμά του καὶ μὲ παράπονο πικρὸ—τὸ χέρι του φουσώντας—λέει σ' αὐτήν : «Ἡ μέλισσα τόσο μικρούλα ὄντας, γιατί σκληρὰ καὶ τσουχερά, πληγώνει τὸ κεντρί της ; Γυρίζει μὲ χαμόγελο καὶ λέει στὸ παιδί της, ἡ Ἀφροδίτη : «Ἐρωτα, γιατί δὲ νὰ θυμώνεις ; ἔτσι μικρὸς εἶσαι καὶ σὺ κι' ὅμως σκληρὰ πληγώνεις !

Χανία

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΤΖΟΥΡΟΣ

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἑξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τριμηνες συνδρομὲς (3 δρ τὴν τριμηνίαν).—Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητὴς ἂν δὲν προπλερώσῃ τὴν συνδρομὴν του.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμή.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιόσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Παρίσι, 22 τοῦ Μάη, 1912.

Φίλε «Νουμά»,

Ἡ χαριτωμένη μας δημοτικίστρα καὶ φιληνάδα, κ. Εἰρήνη Α. Δεντρινου, στὸν περασμένον ἀριθμὸ τοῦ «Νουμά», 478, σ. 281, μᾶς ἔμαθε δυὸ πράγματα περίεργα, σὰ θέλετε μάλιστα, καὶ τρία, μὲ τὸ συμπάθειο.

Τὸ πρῶτο, πὼς ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι δημοτικιστής.

Τὸ δεύτερο, πὼς θαμάζει τὸ φιλολογικὸ ἔργο τοῦ Ψυχάρη.

Τὸ τρίτο, πὼς χωρίζει Ψυχαρισμό καὶ Δημοτικισμό.

Ἡ κ. Εἰρήνη Α. Δεντρινου μίλησε μὲ τὸν κ. Βενιζέλο, καὶ ἔτσι ἔχουνε περσότερο κύρος ἅψτὰ ποὺ μᾶς δηλώνει κάπως ἐπίσημα γιὰ τὸν κ. Πρωθυπουργό.

Πολύτιμα λοιπὸν εἶναι τὰ λόγια της καὶ μᾶς δείχνουνε πόσο λίγο γελαστήκαμε.

Ἴσως πάλε καὶ νὰ μὴν τὸ παρατήρησε ἡ καλὴ μας φιληνάδα, πὼς δικιολογώντας τὸν κ. Ε. Βενιζέλο, τὸν καταδικάζει τελειωτικά.